

den samme Højde, altsaa ogsaa 75,000 Kr. Herefter maa man jo antage, at Betydningen af vor Hesteavl og vor Kvægavl er tilnærmelsesvis lige stor, at den er en og den samme. Nogle faa Tal — jeg skal ikke trætte de ærede Medlemmer med ret mange — tror jeg ikke, det vil være helt af Vejen i den Anledning at nævne, de ville være særdeles oplysende med Hensyn til det Forhold, der hersker mellem vor Kvægavls og vor Hesteavls Betydning. Jeg skal forudskikke, at det falder mig ret vanskeligt ganske nøjagtigt at opgive Værdien af de Millioner, der kommer hjem her til Landet gennem Kvægavlen og dens Produkter. Thi for det første ere de fordelte paa mange forskellige Poster, vor Udførsel af Kvæg finder Sted, dels i levende, dels i død Tilstand og finder Sted til forskellige Lande, der er ogsaa en Udførsel, som ikke er aldeles uden Betydning, af Talg, Huder etc. Alt dette lader sig dog selvfølgelig opgøre, hvorimod der er en anden Ting, der er langt vanskeligere, det er den Andel, vor Kvægavl har i Flæskeproduktionen. Det vil jo vides, at en meget stor Del af den skyldes Mælken, og Mælken skyldes Kvæget. Jeg vil derfor blot tage et enkelt Produkt fra vor Kvægavl, nemlig Smørret. I Aaret 1900 udførte vi efter de statistiske Meddelelser 122 $\frac{1}{2}$ Mill. Pund Smør. Lad os med et rundt Tal sige, at det var til en Værdi af 120 Mill. Kr. Samme Aar udførte vi Heste til en Værdi af ca. 13 Mill. Kr. Udførselsværdien af Hestene er altsaa kun en ringe Kvotadel af Udførselsværdien af Smørret, og man vil ved en Sammenligning mellem de to Tal straks være klar over, hvilken overordentlig Forskel i økonomisk Henseende, der er mellem vor Hesteavl og vor Kvægavl. Men Sagen er ikke endt dermed. Man maa jo nemlig foruden at undersøge disse Tal og det Forhold, de staa i til hinanden, tillige tage i Betragtning, om de have en stigende eller faldende Tendens, og nu er det saa — det vide vi jo alle — at Hestene bringe Aar for Aar færre Penge ind i Landet. I 1900 indbragte de, som jeg sagde, ca. 13 Mill. Kr., men allerede 1901 faldt dette Beløb 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at Hestene kun indbragte ca. 11 à 12 Mill. Kr. Sammenligne vi nu f. Eks. Hestene med vore smaa uanselige Høns, finde vi, at deres Æg i det samme Aar indbragte et Beløb af 21 Millioner Kroner, og at der i vor Æggeudførsel var en Fremgang mod det foregaaende Aar af ikke mindre end 3 Mill. Kr. Ganske samme Fremgang kan

der paavises for Smørrets Vedkommende. Fra 1900 til 1901 steg Udførselen af Smør med 11 $\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Det har efter min Formening stor Betydning at dvæle lidt ikke blot ved Tallene i og for sig, men ogsaa ved deres stigende og faldende Tendens; thi det forekommer mig givet, at hvad det kommer an paa for Staten, er at støtte de Produktioner, der eje Fremtidsmuligheder i Stedet for at ødsle sin Kraft paa Produktioner og paa Ting, der ere i uhjælpelig Dekadance. Nu kunde man jo ganske vist mene, at netop naar en Ting er i Tilbagegang, trænger den fremfor alt til Statens Støtte og endogsaa til en meget stærk Støtte. Dette Ræsonnement vilde have sin fuldkomne Berettigelse, saafremt det kunde hjælpe noget vedblivende at yde Støtte. Det tror jeg ikke, der kan være Tale om. Forholdene ligge desværre saaledes, at sligt neppe lader sig gøre. Jeg behøver jo ikke at minde om, hvorledes Sporvejsdriftens Overgang fra Hestekraft til Elektricitet har haft den Virkning, at vi have tabt mange af vore bedste Kunder, navnlig for de gode, jyske Heste. De store tyske Byer Hamborg, Hannover, Berlin, Köln osv., der tidligere vare udmærkede Kunder for vore bedste, jyske Heste og brugte dem til Sporvejsdrift, ere gaaede ud af Sagaen. Kjøbenhavn spiller jo i saa Henseende en mindre Rolle, men dens Overgang til Elektricitet har dog ogsaa formindsket Hjemmeforbruget. Om den moderne og nu saa aktuelle Automobilisme vil faa nogen stor Indflydelse paa Hesteforbruget i det hele, skal jeg lade staa hen. Kun saa meget er jo givet, at denne ny Kraft, denne ny Befordringsmaade spaar ikke om en større Efterspørgsel efter Heste. Men alt dette være nu, som det være vil, der er en anden og meget nærliggende Fare, som i en lang højere Grad truer vor Hesteeksport, nemlig den Toldlov, der nu foreligger i den tyske Rigsdag, og hvori Tolden paa vore Heste foreslaas sat op til henimod det 4-dobbelte og 8-dobbelte af den nuværende Told, idet man ved denne Lov vil indføre en Værditold, hvorved vore jævnt gode Heste ville komme til at svare en Told af 75 Mk., og vore bedste Heste endogsaa en Told af 150 Mk., altsaa 133 Kr. Tror nu nogen, at vore Heste kunne bære en saadan Told? Der er vist meget svage Udsigter til, at dette kan ske. Og trøster nu nogen sig med, at denne Told vel er foreslaaet, men at den under Forhandlingerne i den tyske Rigsdag kan blive meget reduceret, tror jeg ogsaa, at enhver, der kender blot lidt til Agrarernes